

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622201644
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6622201644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a členov senátu JUDr. Dušana Kucbela a JUDr. Alexandra Mojša, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D. a 2/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D., obaja právne zastúpení JUDr. Janou Magnovou, advokátkou, so sídlom Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 038 125, proti žalovaným: 1/ KB Stavmonta Lučenec s.r.o., IČO: 44 109 237, so sídlom F. XX, XXX XX G. a 2/ H. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX G., obaja právne zastúpení JUDr. Renátou Endrődiovou, advokátkou, so sídlom Dr. Herza 26, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 8.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 15C/42/2022 – 325 zo dňa 24.04.2024 a žalobcov proti doplňujúcemu rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 15C/42/2022 – 339 zo dňa 15.05.2024 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaný 2/ j e p o v i n ň ý zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov konania.
- III. Žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z ň á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom konanie voči žalovanému 1/ zastavil (výrok I.), uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 8.000,- Eur (výrok II.) titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania (výroky III. a IV.).

2. Predmetom sporu bol návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia v 8.000,-Eur voči žalovanému 2/ (pôvodne aj voči žalovanému 1/) na tom skutkovom základe, že žalobcovia, ako budúci kupujúci uzatvorili dňa 31.10.2019 s budúcim predávajúcim zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, ktorou sa zaviazali uzatvoriť kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do ich podielového spoluvlastníctva, a to pozemku s parc. č. XXX/XXX, I. XXX/XXX, I. XXX/X a rodinného domu vyhotoveného do stavu holodom, postaveného na vyššie uvedených pozemkoch v k. ú. J. A. za kúpnu cenu 179.000,- Eur. Žalovaný 2/ bol žalobcom zo strany budúceho predávajúceho ako konateľ žalovaného 1/ - zhotoviteľa stavby. Žalovaný 2/ však od žalobcov nárokoval sumu navyše v čase pred dokončením stavby, čo odôvodnil tým, že na základe pokynu žalobcov došlo k zmene vyhotovenia okien z plastu na hliník, zadali práce navyše, čím vznikli aj ďalšie súvisiace náklady, ktoré vymedzil v krycom liste rozpočtu zo dňa 16.04.2020. Z dôvodu, že žalovaný 2/ im hrozil zastavením prác a neodovzdaním stavby a žalobcovia neboli vlastníkom predmetu kúpy, zaplatili sumu vo výške 8.000,- Eur na súkromný účet žalovaného 2/. Žalobcovia po obdržaní projektovej dokumentácie zistili, že podľa

projektovej dokumentácie boli výplne okenných otvorov, v hliníkovom vyhotovení, v prevedení antracit. Preto nebol podľa nich daný dôvod na to, aby uhradili žalovanému 2/ náklady na hliníkové okná.

3. Žalovaní v konaní pred súdom prvej inštancie sa bránili tým, že neboli účastníkom žiadnej zo zmlúv medzi žalobcami a budúcim predávajúcim. Žalobcovia mali pri kúpe uvedeného domu niekoľko požiadaviek na zmeny oproti pôvodnej projektovej dokumentácii. Jednalo sa o zmeny v kúrení, vodoinštalácii, elektroinštalácii a oknách. Okná mali byť podľa zadania predávajúceho v plastovom prevedení, avšak výrobca okien uviedol, že takéto okná nevie vzhľadom na ich charakter vyrobiť a je potrebné v nich osadiť stĺpiky, s čím žalobcovia nesúhlasili. Preto došlo k zmene a okná boli osadené v hliníkovom prevedení, za čo sa zaviazali žalobcovia zaplatiť rozdiel. Keďže žalovaný 1/ je platcom DPH, so žalovaným 1/ zmluvu na vykonanie požadovaných zmien na stavbe domu žalobcovia neuzatvorili. Poprosili žalovaného 2/ či by im nesprostredkoval vykonanie týchto prác živnostníkmi, ktorí nie sú platcami DPH. Za tým účelom mu poslali na účet sumu 8.000,- Eur. Požiadali ho, aby živnostníkov, ktorí práce zrealizujú vyplatil z uvedenej sumy, čo sa následne aj stalo. Zároveň dohoda medzi stranami sporu bola taká, že požadované zmeny budú účtované 10.500,- Eur a nie 8.000,- Eur. Žalovaný 1/ zároveň v spore tvrdil, že nie je v spore pasívne vecne legitímovaný.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil, že žalobcovia poukázali finančnú čiastku 8.000,- Eur na účet žalovaného 2/. Z predloženého listinného dôkazu výkaz výmer a krycieho listu rozpočtu – zmeny, strany sporu zhodne uviedli, že krycí list rozpočtu zmien nemôže byť braný ako podklad pre vykonané práce, nakoľko nie všetky práce navyše neboli realizované podľa krycieho listu rozpočtu a v sume v ňom uvedenom. Preto bolo predmetom dokazovania, ktoré práce z krycieho listu rozpočtu zmien boli na dome žalobcov reálne vykonané a v akej výške, či práce, ktoré boli na dome vykonané, si skutočne žalobcovia vymienili a navýšenie sumy rozpočtu reálne spôsobili, ako aj to, či suma 8.000,-Eur poukázaná žalobcami na účet žalovaného 2/ slúžila na úhradu prác vykonaných na dome žalobcov nad rámec pôvodného rozpočtu. Súd prvej inštancie zistil, že v projektovej dokumentácii na str. 7, v časti legenda pohľadov písmeno C je uvedené „Okno - hliníkové, farba antracit alebo podľa výberu investora“. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že pri realizácii stavby došlo k odklonu od projektovej dokumentácie v rozsahu vyhotovenia okien, kde boli pôvodne plánované okná hliníkové a podľa rozpočtu boli plánované okná plastové. Uvedený odklon podľa názoru súdu prvej inštancie spadá do prípustného rozsahu 20 % odklonu od pôvodnej projektovej dokumentácie, kde sa nevyžadoval výslovný súhlas alebo zmena stavebného povolenia, teda mohol byť takýto odklon vykonaný.

5. Súd prvej inštancie mal v konaní za sporné, z akého dôvodu boli na dome vyhotovené okná v prevedení hliník, nakoľko tvrdenia strán sporu sa v tejto časti výrazne rozchádzali. Žalobcovia tvrdili, že o pôvodne projektovaných oknách v prevedení hliník nemali vedomosť, keďže nedisponovali projektovou dokumentáciou, nemali ani vedomosť o odklone od projektovej dokumentácie, nakoľko výkaz výmer im bol predložený až v priebehu konania a bolo im len oznámené, že nie je možné vyhotovenie veľkých okien v plastovom prevedení podľa vizualizácie domu. Na základe uvedených skutočností, v dôsledku nedostatku relevantných informácií, so zmenou materiálu vyhotovenia okien súhlasili. Podľa vyjadrenia žalovaných však zmenu prevedenia okien z plastových na hliníkové si žalobcovia vyžiadali sami s odôvodnením, že s vyhotovením okien v plastovom prevedení, hoci bolo možné vyhotovenie predmetných okien v plastovom prevedení, avšak musel by byť v strede spojovací stĺpik, žalobcovia nesúhlasili. Tento rozpor sa nepodarilo odstrániť ani výsluchmi jednotlivých svedkov. Svedkovia sa zhodli výlučne na tom, že žalovaným 2/ prezentovaná možnosť vyhotovenia veľkých okien na východnej strane domu v plastovom prevedení so spojovacím stĺpikom sa žalobcom nepáčila. Z možností, ktoré im boli ponúknuté, si vybrali možnosť vyhotovenia a osadenia okien v materiáli hliník.

6. Súd prvej inštancie mal jednoznačne preukázané, že žalobcovia skutočne nemali k dispozícii stavebný projekt k stavebnému povoleniu. Projektová dokumentácia im bola doručená až dňa 13.10. 2020, čo žalovaný 2/ nijakým spôsobom nerozporoval. Dátum dodania okien bol 23.04.2020. Žalovaný 2/ neoboznámil žalobcov s rozsahom odklonu od projektovej dokumentácie, bola len dohodnutá zmena materiálu, z ktorého sa mali vyhotoviť okná. Dôvod zmeny vyhotovenia okien bolo estetické prevedenie okien, ktoré v plastovom prevedení by muselo mať v strede spojovací stĺpik, s ktorým žalobcovia nesúhlasili. Táto zmena z plastových na hliníkové okná si následne vyžiadala ďalšie práce navyše, ako vyplynulo z výpovede znalca K. G.. Z dôvodu vypustenia podperného stĺpika, čo si vynútilo zosilnenie prierezu, ktorý bol zväčšený o dole uložené drevené lepené väzníky. Za uvedenej situácie za uloženie

drevených lepených väzníkov, podľa názoru súdu prvej inštancie, neniesli zodpovednosť žalobcovia, teda od nich nemožno ani požadovať úhradu zvyšných nákladov za práce vykonané z dôvodu odklonu od projektovej dokumentácie, ktorú si nevyžiadali.

7. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný 2/ tiež nepreukázal úhradu ďalších prác vykonaných navyše prostredníctvom živnostníkov, elektrikárov a vodárov. Z výsluchu svedka K. L. H. bolo zrejmé, že svedok nemal ani len predstavu koľko materiálov a akú cenu práce si za vykonanú prácu na dome žalobcu účtoval. Predložené čestné prehlásenia svedka o prijatí platby 1.800,- Eur od žalovaného 2/ súd za odstránenie rozporu nemohol považovať. Z uvedeného tvrdenia žalovaného 2/ a svedka možno dospieť len k tomu záveru, že žalovaný 2/ platil za práce živnostníkom vopred bez toho, aby vedel aká bude konečná cena prác, pričom si nevyžiadal faktúry za vykonané práce, aby vedel skontrolovať či na strane živnostníkov nedošlo k prijatiu väčšieho obnosu peňazí, na aký majú nárok. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný 2/ nepreukázal v konaní právny titul na základe, ktorého prevzal od žalobcu sumu 8.000,- Eur a preto nárok žalobcov považoval za bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je žalovaný 2/ povinný v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka vydať žalobcom.

8. Súd na základe návrhu žalobcov zastavil konanie v dôsledku späťvzatia žaloby voči žalovanému 1/ z dôvodu preukázania úhrady čiastky 8.000,- Eur na súkromný účet žalovaného 2/. Súd prvej inštancie nemal za preukázané vážne dôvody nesúhlasu žalovaných so zastavením konania. V konaní nebola preukázaná ani jediná úhrada jednotlivých platieb z účtu žalovaného 1/, či už ide o úhrady vo vzťahu k spoločnosti ALMIK s.r.o., alebo vo vzťahu k iným subjektom. Svedok A. A. len potvrdil, že faktúra bola uhradená, avšak nevedel uviesť kto a akým spôsobom predmetnú faktúru platil. Následný návrh žalovaných o predloženie dôkazu o úhrade faktúry súd v zmysle § 153 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) nepripustil, pretože ho mohli predložiť skôr. Tiež poukázal súd na to, že žalovaní sami namietali nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného 1/. Z uvedených dôvodov preto nebolo preukázané tvrdenie žalovaných, že v prípade zastavenia konania voči žalovanému 1/ by mohlo dôjsť v prípade vyhovenia žalobe k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného 1/ z dôvodu uhradených súm žalovaným 2/. Preto súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 2 CSP konanie voči žalovanému 1/ zastavil.

9. trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že uložil žalovanému 2/ zaplatiť žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalobe voči nemu vyhovel.

10. V dopĺňujúcom rozsudku uložil žalobcom naopak povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobcovia zavinili zastavenie konania, keďže zobrali voči žalovanému 1/ žalobu späť, a to s poukazom na § 256 ods. 1 CSP. Žalovanému 1/ nemožno pričítať zavinenie zastavenia konania, nakoľko nedostatok pasívnej legitímácie v spore od začiatku konania namietal.

11. Proti všetkým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/ s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Mali za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nevykonali navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po skutkovej stránke namietli, že skutočnosť, že v projekte bola výplň okenných otvorov uvedená z iného materiálu, nepovažoval žalovaný 2/ za problém, pretože v projekte sa uvádza okno - hliníkové, farba antracit alebo podľa výberu investora. Počas procesu výstavby na základe objednávky predávajúceho žalovaní 1/ objednal plastové okná, avšak výrobca týchto okien povedal, že je tam navrhnuté aj okno takých rozmerov, ktoré by v prevedení plast muselo mať stredovú výstuž, aby časom neovísalo, načo v dobrej viere žalovaný žalobcov upozornil. Tí žiadali od žalovaného 1/ aby hľadal taký spôsob riešenia, kde by nebola potrebná stredová výstuž. Okrem toho požadovali aj iné zmeny, najmä vo vodoinštalácii, elektroinštalácii, ale aj napríklad zhotovenie jedného okenného otvoru navyše. Z výsluchu svedkov podľa žalovaných jednoznačne vyplynulo, že na dome pôvodný investor sa rozhodol realizovať okná z materiálu plast. Súhlasia s konštatovaním súdu prvej inštancie, že ide o prípustný odklon od projektovej dokumentácie. Ani oboznámenie sa s projektovou dokumentáciou nič totiž nemení na skutočnosti, že v cene domu boli zjavne zahrnuté len okná z plastu, čo bolo preukázané výpoveďou samotného predávajúceho, ktorý

potvrdil, že na dome mali byť okná z plastu. Rovnako vyplynulo bez ohľadu na to, či boli žalobcovia oboznámení s projektovou dokumentáciou alebo nie, že žalobcom bolo oznámené pred uzatvorením riadnej kúpnej zmluvy, že okná vyrobené z plastu nebudú vyzerat' celkom tak ako na vizualizácii do mu, ale ak sa rozhodnú pre iný materiál, tento bude drahší, rozdiel v cene bude potrebné uhradiť.

12. Vytkli, že súd pri posudzovaní vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného 2/ nezobral do úvahy, že okná objednával žalovaný 1/, na ktorého bola vystavená aj faktúra a ktorú zaplatil. Zástupca spoločnosti ALMIK svedok A. A. na pojednávaní odpovedal, že objednávku na dodávku okien realizoval na základe pokynu firmy KB Stavmonta, teda žalovaného 1/. Nevedel si spomenúť akým spôsobom dostal platbu, uviedol však, že faktúra za dodávku okien bola zaplatená. Súd sa s výpoveďou zástupcu spoločnosti ALMIK s.r.o., o tom, že bola faktúra za dodávku okien zaplatená, nijak nevysporiadal a úplne túto otázku odignoroval. Nebolo potrebné v súdnom konaní preukazovať, kto zaplatil faktúru vystavenú na žalovaného 1/, ak bolo preukázané, že bola zaplatená. Pokiaľ spochybnili žalobcovia úradu faktúry a súd na túto skutočnosť neumožnil žalovaným reagovať, došlo z jeho strany k procesnému pochybeniu, ktorý zakladá dovolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP. Preto v prílohe priložili ako dôkaz o úhrade faktúry vystavenej spoločnosťou ALMIK doklady o vkladoch na účet spoločnosti ALMIK vykonané v dňoch, ktoré korešpondujú s poznámkami na uvedenej faktúre. Tiež namietli akým spôsobom prvostupňový súd vyhodnotil platby žalovaného na účet žalovaného 1/. Žalovaný 2/ vkladmi v dňoch 03. 05. 2021 a 14. 05. 2021 na účet žalovaného vlastne len refundoval žalovanému 1/ úhradu uvedenej faktúry. Tiež namietli, že súd sa nedostatočne vysporiadal s nesúhlasom žalovaného 1/ so zastavením konania, pretože v prípade ak by súd rozhodol o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobcom bezdôvodné obohatenie, vznikol by nárok žalovaného 1/ voči žalobcom na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že zaplatil za žalobcov cenu okenných výplní v drahšom prevedení ako bolo definované vo výkaze a výmere. Tým znemožnil žalovanému 1/, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Proti doplňujúcemu rozsudku podali odvolanie žalobcovia, čo do výroku o povinnosti zaplatiť žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania s poukazom na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h), d), f) CSP. Namietli, že súd mal pri rozhodovaní o nároku žalovaného 1/ na náhradu trov konania aplikovať § 257 CSP, keďže existovali dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Žalobu smerovali od počiatku proti obom žalovaným, pretože nebolo zrejmé a ustálené, ktorý zo žalovaných je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Samotný žalovaný 1/ v predsúdnej komunikácii uvádzal, že od nich obdržal sumu 8000 Eur. Až v rámci vykonaného dokazovania boli na návrh žalobcov predložené označenia bankových účtov žalovaných, z ktorých bolo ustálené, že peniaze poslali žalobcovia na bankový účet žalovaného 2/. Priznanie trov žalovanému 1/ stráca význam v kontexte úspechu v spore.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 CSP vec prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny z nasledovných dôvodov:

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nebolo podané dôvodne. Súd prvej inštancie v dostatočne miere zistil z navrhnutých dôkazov skutkový stav. Z vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k správny skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav súd prvej inštancie správne subsumoval pod § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúci právo žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnej miere odkazuje. Súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobcovia nenesú zodpovednosť za práce vykonané v dôsledku odklonu od projektovej dokumentácie, ktorú pri podpisovaní kúpnej zmluvy nemali k dispozícii (viď bod 34 rozsudku), teda z dôvodu vypustenia podperného stĺpika, čo si vynútilo zosilnenie prierezu. Zároveň je akceptovateľný záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého odklon od projektovej dokumentácie v rozsahu vyhotovenia okien z pôvodného materiálu hliník na plast bol prípustný, pretože nevyžadoval výslovný súhlas alebo zmenu stavebného úradu.

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že žalobcovia neboli v stavebnom konaní do fázy „holodom“ vlastníkom stavby a ani stavebníkom. Zo žiadneho dôkazu

nevyplývalo, že by niesli zodpovednosť za prevedenie stavby. Odklon od projektovej dokumentácie voči stavebnému úradu a stavebnému povoleniu bol pre ich zmluvný vzťah s predávajúcim irelevantný.

17. Zmluvný vzťah žalobcov bol založený s predávajúcim E. A. na základe uzavretej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 31.10.2019 a kúpnej zmluvy zo dňa 08.07.2020. Podľa článku I. bod 1. písm. b) zmluvy o budúcej kúpnej zmluve mal byť predmetom budúceho prevodu aj rodinný dom vyhotovený do stavu „holodom“ v najvyššej vymienenej kvalite s vlastnosťami vyžadovanými príslušnými technickými normami, stavebným úradom a projektovou dokumentáciou. V článku I. bod 7 kúpnej zmluvy mal zahŕňať holodom aj výplne okenných otvorov. Teda v nadväznosti na obsahu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. Podmienky vyhotovenia stavby vo fáze „holodom“ tak boli jasne zmluvne medzi stranami sporu definované a ohľadne kvality vyhotovenia odkazovali aj na projektovú dokumentáciu. Ako správne zistil súd prvej inštancie, projektová dokumentácia na str. 7 v časti legenda pohľadov písm. C uvádzala – OKNO – HLINÍKOVÉ, farba antracit alebo podľa výberu investora. Zmluvná definícia vymedzenia kvality okenných výplní tak podľa názoru odvolacieho súdu bola jednoznačná, keď stanovovala kvalitu okenných výplní v hliníkovom prevedení (označené v dokumentácii veľkým písmom). Následný text ohľadne možnosti podľa výberu investora sa vzťahovalo podľa názoru odvolacieho súdu len k výberu farby inej ako bola pôvodne plánovaná v prevedení antracit. Svedčí o tom aj gramatické vyjadrenie, keď „farba antracit alebo podľa výberu investora“ bola napísaná malým tlačeným písmom, oproti kvalite okna označeného veľkým písmom „HLINÍK“. Celý text na str. 7 písm. C tak pre tretie osoby (za ktoré možno považovať aj žalobcov) navodzuje jednoznačný dojem, že kvalita prevedenia okien mala byť hliník a farba bude antracit, prípadne podľa výberu investora. Žalobcovia sa nepodieľali na tvorbe projektovej dokumentácie. Z hľadiska jej definovaného obsahu tak mali legitímne očakávanie, že kvalita prevedenia okien bude v materiály hliník, tak ako si to dohodli v zmluve.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pri výklade právneho úkonu je potrebné brať tiež na zreteľ účel konajúceho a dodržiavanie základných zásad súkromnoprávných vzťahov, akými sú ochrana dobrej viery a zásady pacta sunt servanda (zmluvy sa majú dodržiavať). Podľa výkladu Ústavného súdu Slovenskej republiky tiež platí, že ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, zdá sa byť spravodlivé vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 zo dňa 19.06.2008).

19. Aplikujúc uvedené závery tak odvolací súd má za to, že žalobcovia nemali dôvod doplatiť za vyhotovenie okien či už predávajúcemu a rovnako ani žalovanému 2/, s ktorým zjavne neboli v žiadnom zmluvnom vzťahu. Tým, že žalovaný 2/ od nich požadoval doplatenie rozdielu v cene medzi plastovými a hliníkovými oknami, bezdôvodne sa obohatil na základe plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný 1/ ako zhotoviteľ stavby bol s predávajúcim pôvodne dohodnutý podľa výkazu výmer a krycieho listu rozpočtu, že okná budú plastové, je táto okolnosť vo vzťahu medzi žalobcami a predávajúcim irelevantná. Pokiaľ žalovaný 1/ mal zo strany predávajúceho uhradenú cenu diela len za okná v plastovom prevedení a bol tam osadený hliník, mal si túto okolnosť riešiť voči svojmu objednávateľovi, teda predávajúcemu. Nie voči žalobcom, ktorí mali dostať to, čo im právom podľa zmluvy patrí (suum cuique tribuere, rímskoprávna zásada).

20. Žalovaný 2/ ako súkromná osoba (inak konateľ žalovaného 1/) dostal od žalobcov plnenie za niečo, čo si mal uplatniť voči predávajúcemu (cestou žalovaného 1/). Nemal tak k prijatiu tohto plnenia právny titul. Je preto povinnosťou žalovaného 2/ vydané bezdôvodné obohatenie vydať žalobcom podľa § 456 Občianskeho zákonníka.

21. Odvolací súd sa tiež v plnej miere stotožnil s tým, že pokiaľ si mimo zmluvného vzťahu s predávajúcim žalobcovia objednali u žalovaného 2/ sprostredkovanie prác navyše, tie žalovaný 2/ nepreukázal v takej miere, že by bolo možné ustáliť ich rozsah a cenu. Odvolací súd v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku podľa § 387 ods. 2 CSP v tejto časti (viď bod 36).

22. Argumentácia žalovaných (aj v podanom odvolaní) o tom, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vklady žalovaného 2/ do spoločnosti (žalovaného 1/) v roku 2021 sú vzhľadom na uvedené závery úplne irelevantné. Pre posúdenie sporu vôbec nebolo podstatné, kto zaplatil faktúru za dodávku okien, v akej bola výške, či úhrada tejto faktúry bola refundovaná žalovaným 2/ v roku 2021.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietky žalovaných o neprípustení dokazovania v tejto časti súdom prvej inštancie za dôvodné a nezaoberal sa ďalej ani prípustnosťou dôkazných prostriedkov predložených k tejto otázke v podanom odvolaní, pretože by to bolo nehospodárne a nadbytočné.

24. V nadväznosti na to je tiež nedôvodná námietka, že súd prvej inštancie nemal konanie voči žalovanému 1/ zastaviť z dôvodu možnosti vzniku bezdôvodného obohatenia žalobcov voči žalovanému 1/. Odvolací súd nevidí žiadny logický právny rámec vzťahu medzi žalovaným 1/ a žalobcami. Ako už uviedol, pokiaľ žalovaný 1/ zaplatil cenu dodávky a montáže okien v inej čiastke a kvalite, akú si dohodol pôvodne s predávajúcim, mal si tento nárok uplatniť voči svojej zmluvnej strane, teda predávajúcemu nehnuteľností.

25. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že žalobcovia mali podľa zmluvy s predávajúcim upravenú dodávku hliníkových okien. Ak predávajúci zadal žalovanému 1/ dodávku okien plastových a v priebehu výstavby došlo k inštalovaniu okien hliníkových, rozdiel v cene dodávky okien a tomu súvisiacich prác nemôžu hradiť žalobcovia v prospech žalovaného 1/, ani žalovaného 2/, a ani predávajúceho. Tieto nedostatky v právnych vzťahoch si musí riešiť každá strana so svojim zmluvným partnerom.

26. Preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď konanie voči žalovanému 1/ podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil na základe späťvzatia žaloby v tomto rozsahu.

27. Súd prvej inštancie správne postupoval aj pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli úspešní v celom rozsahu voči žalovanému 2/, preto im patrí plný nárok na náhradu trov konania. Naopak tým, že žalobcovia zobrali žalobu voči žalovanému 1/ späť, procesne zavinili zastavenie konanie v zmysle § 256 ods. 1 CSP, pretože k zastaveniu konania nedošlo v dôsledku správania žalovaného 1/.

28. Odvolacia námietka žalobcov, že súd mal vo veci aplikovať § 257 CSP, t. j. skúmať dôvody hodné osobitného zreteľa, nebola v danej veci na mieste. K aplikácii ust. § 257 CSP pristupuje súd ojedinele, a to len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že existujú dôvody, ktoré sú hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 638/2016 z 21. februára 2017), v opačnom prípade by tým došlo k závažnému zásahu do základných pravidiel rozhodovania o náhrade trov konania, kedy platí zásada úspechu v konaní.

29. Za okolnosti hodné osobitného zreteľa nemožno považovať skutočnosť, že až z vykonaného dokazovania vyplynulo, kto je majiteľom účtu, na ktorý žalobcovia poslali finančné prostriedky. Na tomto mieste odvolací súd dáva do pozornosti, že žalobcovia už v čase podanej žaloby mali vedomosť o tom, komu poslali finančné prostriedky. V žalobe uviedli, že žalovaný 2/ pri výpovedi v trestnom konaní dňa 11.02.2022 sám potvrdil, že žalobcovia mu uhradili sumu 8000 Eur na jeho súkromný účet. Tiež uviedli, že pod zámienkou potreby zmeny v okenných výplniach žalovaný 2/ vylákal od žalobcov danú sumu. Žalobcom tak už pri podaní žaloby voči žalovanému 1/ muselo byť zrejmé, že tento nie je pasívne vecne legitimovaný v spore, v dôsledku čoho aj neskôr zobrali voči nemu žalobu späť. Odvolací súd nemôže považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, ak žalobcovia podali žalobu voči žalovanému 1/ z opatrnosti za danej skutkovej situácie. V rámci spravodlivého usporiadania procesných vzťahov upravených v § 256 ods. 1 CSP musia niesť následok toho, že žalobu podali voči nesprávnemu subjektu, v dôsledku čoho aj vzali žalobu späť.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný 1/ a 2/ podali odvolanie čo do merita veci (I. výrok zastavenie konania voči žalovanému 1/ a II. výrok o povinnosti zaplatiť žalobcom sumu 8000 Eur) a neboli v odvolacom konaní úspešní, pretože odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Preto odvolací súd uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobcovia podali odvolanie voči IV. výroku o povinnosti zaplatiť žalovanému 1/ nárok na náhradu trov

konania, pričom tiež neboli v odvolacom konaní úspešní. Žalovanému 1/ by tak patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný 1/ však podal odvolanie neúspešne voči výroku o zastavení konania (výrok I.), preto o trovách žalovaného 1/ rozhodol odvolací súd tak, že mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).